

Kauniaisissa, syyskuussa 2017

Rakkaat Akasia-työn ystävät

Vanhan testamentin kuningas Salomo oli maineikas hahmo. Hänen poikkeuksellista viisauttaan tultiin kaukaakin ihmettelemään.

Erään legendan mukaan Salomolla oli neuvonantaja, joka myös oli hyvin lahjakas. Jostain syystä kuningas tahtoi nöyryyttää häntä. ”Haluan, että hankit minulle sormuksen, jolla on taianomainen vaikutus. Kun onnellinen mies katsoo siihen, hän tulee surulliseksi. Kun surullinen katsoo siihen, hän tulee onnelliseksi.” Salomo tiesi, ettei sellaista sormusta ole olemassa, ja neuvonantaja joutuu näin myöntämään neuvottomuutensa.

Kuukaudet kuluivat eikä neuvonantajalla ollut aavistustakaan, mistä tuon sormuksen löytäisi. Eräänä päivänä hän kulki Jerusalemin köyhiä kortteleita ristiin rastiin ja kohtasi kauppiaan, joka oli asettelemassa tavaroitaan esille myyntiä varten. Neuvonantaja kysyi: ”Oletko sinä kuullut taikasormuksesta, joka saa onnellisen unohtamaan ilonsa ja onnettoman unohtamaan murheensa?”

Kauppias poimi kiiltävän sormuksen kirstustaan, meni takahuoneeseen ja alkoi kaivertaa siihen jotakin. Sitten hän ojensi sormuksen kuninkaan neuvonantajalle. Tämän kasvoille levisi tekstiä lukiessa leveä hymy.

Vielä samana iltana Salomon virkamies ojensi sormuksen herralleen. Kuningas tutki sitä ja huomasi siihen kaiverretun tekstin. Se kuului näin: ”Myös tämä on kerran päättävä.” Niin onnellisen ilo kuin onnettoman murhekin päättävät kerran.

On suurta elämäviisautta muistaa tämä. Salomo sanoitti sitä näin: ”Kaikella on määrähetkensä, aikansa joka asialla taivaan alla.”

Me Akasia-säätiön työntekijät olemme tilanteessa, jossa joudumme pian itse toteamaan sanojen paikkansapitävyyden. Työmme joka on tehnyt meidät iloisiksi ja antanut rikkaan sisällön elämäämme, päättyy tämän vuoden lopussa. ”Myös tämä on kerran päättävä.” On tullut eläkkeelle jäämisen aika.

Tänä vuonna meillä tulee täyteen 25 vuotta tässä työssä. Nämä vuodet ovat olleet intensiivisiä, täynnä opetusta ja evankeliumin julistamista seurakuntamatkoilla ja monenlaisissa muissa tapahtumissa.

Vuonna 1990 erosimme Evankelisten Mariasisarten luostarista. Sen jälkeen alkoivat teologian opinnot Tübingenin yliopistossa Saksassa. Vuodesta 1992 jatkoimme teologian maisteriksi opiskelua Helsingissä, ja saman vuoden syksyllä meidät kutsuttiin säätiön työntekijöiksi. Teimme työtä ensin opintojen ohella ja valmistuttuamme kokopäiväisesti vuodesta 1996.

Teistä ystäväkirjeittemme saajista osa on kulkenut rinnallamme kaikki nämä vuodet. Olemme nöyrästi kiitollisia uskollisuudestanne.

Entä vuodenvaihteen jälkeen? Ryhdymmekö oloneuvoksiksi iloisina siitä, että moni työhömme liittynyt vaivakin nyt päättyy? Jos Jumala suo ja antaa meille voimaa ja terveyttä, emme ole aikoneet

jäädä vain ”lepäämään rauhassa”, vaikka olemmekin eläkeiässä. Otamme edelleen vastaan pyyntöjä seurakuntiin ja järjestöihin. Mutta Akasia-säätiön työ päättyy vuodenvaihteessa. Ystäväkirjeitä emme sen jälkeen enää lähetä. Aktiivisen työuran päättyessä moni murhe ja vaivannäkö todella päättyvät. Se on iloinen asia.

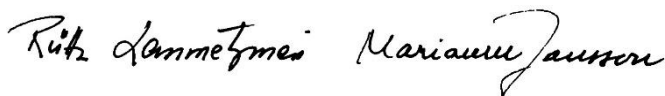
Kaiken jälkeen on kiitoksen paikka. Siksi kutsumme teitä, rakkaat ystävät, Akasia-säätiön kiitosjuhlaan ja elämäntyömme juhlaan.

Akasia-säätiön kiitosjuhla ja Riitan ja Mariannen eläkkeelle pääsyn juhla Suomen Raamattuopistolla lauantaina 7.10.17 klo 14.00.

Olisi riemullista, jos iso joukko ystäviä olisi tuolloin kanssamme. Monipuolisessa ohjelmassa ovat mukana muun muassa saksalaiset ystävämme Rolf ja Dorothea Hille. Heillä oli aikanaan merkittävä vaikutus siihen, että saimme elämäämme luostarivaiheen jälkeen hyvän suunnan. Juhla alkaa kahvitarjoilulla. Tasokasta musiikkiohjelmaa on myös tiedossa. Ilmoittautumista ei tarvita. Raamattuopiston osoite on Helsingintie 10, 02700 Kauniainen.

Loppuvuosi on vielä aktiivisen toiminnan aikaa. Kiitos, ystävät, jokaisesta rukoushuokauksesta työmme puolesta! Kiitos myös taloudellisesta tuesta! Kiitos, jos jaksatte kulkea rinnallamme vielä tämän vuoden loppuun saakka.

Lämpimin terveisin

Tulevat tilaisuudet

- 27.9. **Salon** srk., Salo-Uskelan seurakuntatalo, ”Usko arjessa” -ilta klo 18.30, RL
- 4.10. **Raision** srk., ”Ilta sinulle” seurakuntatalolla klo 18, RL
- 7.10. **Kauniainen**, Suomen Raamattuopisto, Akasia-säätiön kiitosjuhla alk. klo 14, Rolf ja Dorothea Hille Saksasta, Eero Junkkaala, RL, MJ, musiikkiohjelmaa
- 14.10. **Lohja**, Vivamo, Naistenpäivät, RL, MJ
- 28.10. **Kauniainen**, Suomen Raamattuopisto, Naistenpäivät, RL

Radioraamattupiiri tiistaisin klo 18.30 Radio Deissä. Keskustelua Matteuksen evankeliumista.

Uutta: Riitta Lemmetyisen kirja *Tuon taivaallista* on nyt saatavana myös **äänikirjana** Riitan lukemana. Sitä voi tilata Perussanomasta: tilauspalvelu@perussanoma.fi tai (09)51239120. Hinta 21,- €.

Akasia-säätiö, Kauppalantie 25 A 4, 02700 Kauniainen, puh. (09) 728 4790, RL: 050 300 1616, MJ: 050 354 3241, etunimi.sukunimi@akasia.fi, www.akasia.fi

Pankki: FI04 8000 1671 2576 33 (Danske Bank). Lahjoitusten viitenumero: 1009.

Kännykkäkolehti: Soittamalla numeroon **0600 91 898** tuet Akasia-säätiön työtä 10,26 eurolla (+pvm).

Rahankeräyslupa: Poliisihallitus RA/2016/609, myönnetty 13.10.2016 ajalle 25.2.2017-24.2.2018. Koko Suomi paitsi Ahvenanmaa.

Varojen käyttö: Akasia-säätiön opetus-, julistus- ja sielunhoitotyö vuonna 2017.

Akasia-säätiön toiminta päättyy 31.12.2017

Akasia-säätiö aloitti toimintansa tällä nimellä vuonna 1993. Se oli jatkoa Kaanaan-säätiölle, joka vuodesta 1972 alkaen oli ollut suomalainen linkki saksalaiseen Mariasisarjärjestöön. Kaksi suomalaista Mariasisarta, Juliana ja Otniela, lähetettiin Norjaan vuonna 1980 rakentamaan toimintaa siellä, ja sitten he saivat määräyksen tulla Suomeen vuonna 1985. Jo Norjassa ollessaan he joutuivat uskon kriisiin. Lakihenkinen ja johtajakultin ympärille rakentunut sisarjärjestö oli hukannut evankeliumin vapauden ja vaati jäseniltään sellaista pyhyyttä, johon kukaan ei todellisuudessa yllä. Suomalaiset sisaret, oikeilta nimiltään Marianne Jansson ja Riitta Lemmetyinen, päätyivät lopulta kirjoittamaan järjestön johtajalle, Basilea Schlinkille, perusteellisen kirjeen, jossa he kuvasivat liikkeen vakavia epäkohtia. Tämä oli samalla päätepiste heidän lähes kaksikymmentä vuotta kestäneelle sisaruralleen.

Minä olin tuolloin Kaanaan-säätiön hallituksen jäsen ja seurasin läheltä tapahtumien kulkua. Koin, että suomalaisten sisarten kamppailussa kohti todellista kristityn vapautta oli jotain samaa kuin Martti Lutherin löydössä hänen esittäessään kritiikkiä katolista kirkkoa vastaan. Molemmissa oli kyse uskon vanhurskaudesta ja siitä, että Jeesus yksin on pelastuksen perusta. Mariasisarkunnan oppi ja elämä olivat vääristyneet ihmisen uskonnollisuutta korostavaksi lakiuskonnoksi, joka ei voi koskaan antaa todellista sisäistä rauhaa.

Marianne Janssonin ja Riitta Lemmetyisen ero vuonna 1990 omasta taustayhteisöstään johti heidät tyhjän päälle. He alkoivat opiskella teologiaa ja molemmat suorittivat teologian maisterin tutkinnon. Pro gradu -työnsä he tekivät Mariasisarten opista. Saksankieliset gradut julkaistiin kirjana, joka aiheutti melkoisen kohun Saksassa. Myöhemmin he kirjoittivat yhdessä kirjan *Wenn Mauern fallen*, jossa he kertoivat kokemuksistaan ja tiestään. Kirja suomennettiin nimellä *Kun luostarin muurit murtuvat*, ja se on käännetty myös ruotsiksi, norjaksi ja tanskaksi. Suomalaisesta ja saksalaisesta kirjasta on otettu useita painoksia.

Kaanaan-säätiön hallitus oli täysin Mariannen ja Riitan ratkaisun takana. Silloin jouduttiin miettimään, lopetetaanko säätiön toiminta tähän. Toinen vaihtoehto oli jatkaa työtä siten, että kytkentä saksalaisjärjestöön katkaistaan, mutta jatketaan kristillistä julistus- ja opetustyötä Suomessa. Koska Kaanaan-säätiön säännöissä ei mainittu Mariasisarjärjestöä lainkaan, vaan ainoastaan hengellinen toiminta Suomessa, päätettiin, että työtä voidaan jatkaa saman säätiön puitteissa. Nimi muutettiin Akasia-säätiöksi.

Nyt kahdenkymmenen neljän vuoden jälkeen voidaan todeta, että ratkaisu oli oikea. Marianne Jansson ja Riitta Lemmetyinen ovat tehneet toisen elämänuran kiertäessään Suomen seurakunnissa. Julistamalla evankeliumia ja opettamalla Raamattua he ovat saaneet palvella kirkkoamme ainutlaatuisella tavalla, sillä heidän tiensä ahtaasta uskosta avarille vesille on puhutellut lukemattomia ihmisiä. Vaikka harvat ovat olleet niin puristavassa hengellisessä ympäristössä kuin he, niin vaatimushenkinen kristillisyyden on valitettavan yleistä. Heidän tavalleen opettaa kristillistä sanomaa on ollut suuri tilaus.

Marianne ja Riitta ovat vierailleet näiden vuosikymmenten aikana julistamassa Jumalan sanaa 225:ssä seurakunnassa! Lisäksi he ovat olleet opettamassa 35:n eri (!) järjestön kutsumina luennoitsijoina. Laskimme nämä vuosikertomusten tilastoista. Erittäin suosittuja ryhmämatkoja Isra-

eliin ja useisiin Euroopan maihin he ovat tehneet yhteensä 25 kertaa. Marianne toi Saksasta Suomeen elämyksellisen raamattuopetuskonseptin, jolla hän on kouluttanut kristittyjä ympäri Suomea. Riitta on kirjoittanut useita kirjoja ja on ollut ja tulee jatkossakin olemaan mukana suosituksissa radioraamattupiirissä yhtenä keskustelijana.

Syy Akasia-säätiön toiminnan päättymiseen on Marianne Janssonin ja Riitta Lemmetyisen eläkkeelle siirtyminen. Säätiössä on pohdittu vuosien varrella, olisiko toimintaa ollut syytä laajentaa ja ottaa uusia työntekijöitä, jotta se ei päättyisi tähän työntekijöiden eläköitymiseen. Aina on kuitenkin päädytty siihen, että tämän järjestön työ kietoutuu siihen ainutlaatuiseseen elämänhistoriaan, joka sen molemmilla työntekijöillä on, ja näin ollen sillä on oma aikansa ja tehtävänsä Suomen kirkossa juuri tällaisena. Se on omana pienenä järjestönään ollut riippumaton muista ja voinut palvella hyvin laajoja piirejä.

Tässä vaiheessa lausun kaikille Akasia-säätiön ystäville ja tukijoille sydämellisen kiitoksen. Teidän tukenne ansiosta kaikki tämä on ollut mahdollista. On ollut liikuttavaa lukea pitkiä lahjoittajien nimilistoja, jotka kuukaudesta toiseen ja vuodesta toiseen kertovat uskollisuudesta tälle työlle. Usein olemme rukouksin muistaneet tätä arvokasta joukkoa. Arvelen, että monet teistäkin koette haikeutta kuultuanne uutisen säätiön työn päättymisestä. Lohdutuksena voimme ilmoittaa, että Riitta Lemmetyinen ja Marianne Jansson jatkavat mielellään myös eläkeläisinä Jumalan valtakunnan työssä. Heitä voi siis edelleen kutsua puhujiksi seurakuntiin.

Akasia-säätiön taloudesta totean, että Jumala on ystävien kautta pitänyt tätä työtä yllä kaikki nämä vuosikymmenet. Toivomme, että jatkatte aloittamaanne tuen antamista vielä tämän vuoden loppuun, jolloin saamme kaikki veloitteemme hoidettua. Sen jälkeen ei enää tarvitse eikä voi rahaa lähettää. Voitte siis kanavoida Jumalan valtakunnan työhön ajattelemanne lahjat johonkin muuhun sopivaan kohteeseen. Kaikki kristilliset järjestöt elävät tällä hetkellä tiukassa taloudellisessa tilanteessa, joten pienetkin lahjat ovat niille arvokkaita.

Iloitsemme yhdessä kuljetusta matkasta ja kiitämme Jumalaa, että te olette olleet siinä mukana ja että sitä on Akasia-säätiön nimissä saatu nämä vuosikymmenet tehdä. Kiitollisina hoidamme järjestön asiat päätökseen ja rukoilemme, että Marianne Jansson ja Riitta Lemmetyinen saavat vielä pitkään olla siunauksena kirkossamme. Säätiön päättymisen on vain yhden virallisen toimijan lopetus, mutta ihmissuhteet eivät tähän pääty – eikä Jumalan armo.

Kiitollisena tästä taipaleesta

Eero Junkkaala, Akasia-säätiön hallituksen puheenjohtaja